

zjevení v jakékoli věci, časné nebo duchovní.

Zadesáté – Prorok se může zapojit do občanských záležitostí.

Zajedenácté – Dvěma skupinami, které mají největší problémy s následováním proroka, jsou pyšní, kteří jsou učení, a pyšní, kteří jsou bohatí.

Zadvanácté – Prorok nemusí být ve světě a světskými lidmi právě oblíben.

Zatřinácté – Prorok a jeho rádci tvoří První předsednictvo – nejvyšší kvorum v Církvi.

Začtrnácté – [Následujte] ... žijícího proroka a První předsednictvo, ... a buďte požehnáni; odmítněte je, a trpte.⁸

Bratři a sestry, stejně jako Svátí v roce 1848, můžeme si i my zvolit, že budeme následovat proroka, nebo se můžeme spoléhat na rámě těla. Kéž jsme natolik moudří, abychom důvěřovali radám žijících proroků a apoštolů a řídili se jimi. Svědčím vám o jejich dobrotě. Svědčím o tom, že jsou povoláni Bohem. Také svědčím o tom, že neexistuje bezpečnější způsob, jak přistupovat k životu, nacházet odpovědi na problémy, získávat klid a štěstí v tomto světě a ochránit samotné naše spasení než ten, že budeme poslušni jejich slov. Toto svědectví vydávám v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Brigham Young, citoval Wilford Woodruff, v *The Utah Pioneers* (1880), 23.
2. Viz Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), 9–15; viz také Gordon B. Hinckley, „Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert,“ *Ensign*, Oct. 2001, 70–72.
3. Viz Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, 11–12; viz také *Ensign*, Oct. 2001, 71.
4. Nauka a smlouvy 132:7.
5. Nauka a smlouvy 1:19.
6. Amos 3:7.
7. Nauka a smlouvy 1:38.
8. Ezra Taft Benson, „Fourteen Fundamentals in Following the Prophet,“ v *1980 Devotional Speeches of the Year* (1981), 29–30.

Starší Gerrit W. Gong
Sedmdesátník

Chrámová zrcadla věčnosti: Svědectví o rodině

Věčná perspektiva plynoucí z obrácení k evangeliu a z chrámových smluv nám může pomoci vidět bohatá požehnání v každé generaci naší věčné rodiny.

Drazí bratři a sestry, když byl náš syn v Misionářském výcvikovém středisku v Provu, sestra Gongová poslala jemu a jeho společníkům čerstvě upečený chléb. Toto jsou některé z děkovaných lístků, které sestra Gongová obdržela: „Sestro Gongová, ten chléb měl příchutí domova.“ „Sestro Gongová, máte můj obdiv. Ten chléb je to nejlepší, co jsem od mamčiných enčilád jedl.“ Nejvíce se mi líbil tento: „Sestro Gongová, ten chléb byl vynikající.“ Pak s humorem doplnil: „Vzpomeňte si na mě, kdyby vám to s panem Gongem nevyšlo.“

Milujeme naše misionáře – každou sestru, staršího a manželský pár. Jsme na věky vděční tomu misionáři, který naší rodině přinesl znovuzřízené evangelium Ježíše Krista jako první. Vděčně svědčím o tom, že věčná perspektiva plynoucí z obrácení k evangeliu a z chrámových smluv nám může pomoci vidět bohatá požehnání v každé generaci naší věčné rodiny.

Z rodiny Gongových byla do Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů obrácena jako první naše matka, Jean Gongová. Ještě jako dospívající dívka v Honolulu na Havaji naslouchala; získala poznání; byla pokřtěna a konfirmována; a ve víře pokračuje dál. Věrní členové Církve mé matce pomáhali, takže měla přátele v evangeliu, měla církevní povolání a byla i nadále vyživována dobrým slovem Božím. Jazykem dnešní doby bychom to vyjádřili tak, že každý nově obrácený, mladý svobodný dospělý, ti, kteří se vracejí k aktivitě v Církvi, a ostatní, žehnají budoucím pokolením, když se stanou spolubližními Svätými v rodině Boží.¹

Jedna rodina, která o mou matku pečovala, byla rodina Gerrita de Jonga, ml. Děda de Jong, lingvista, který miloval jazyk srdce i Ducha, dráždil mou chlapeckou představivost rčeními, jako: „Nezralé černé ostružiny jsou růžové.“ Já teď říkávám mladým přátelům ohledně mobilních telefonů

a zařízení: „Čtením Blackberry na shromáždění sundáváte nezralým biskupům růžové brýle.“

Moji rodiče, Walter a Jean Gongovi, měli tři svatební obřady: čínský obřad pro rodinu, americký obřad pro přátele a posvátný obřad v domě Páně na čas a na věčnost.

Děti v Primárkách zpívají: „Tak rád se dívám na chrám, sám půjdu tam jednou.“² Naše mládež se zavazuje „přijmout obřady chrámu“.³

Nedávno jsem byl v domě Páně se způsobilými novomanželi, kteří přijímali požehnání skrze smlouvu. Vyzval jsem je, aby si své první líbánky protáhli na 50 let; a pak, po 50 letech, aby začali své druhé líbánky.

Přistihl jsem se, že s tímto krásným párem pohlížím do chrámových zrcadel – jedno zrcadlo na jedné straně, druhé naproti. Tato chrámová zrcadla společně odrážejí obraz tam a zpět, což se zdánlivě prostírá až do věčnosti.

Chrámová zrcadla věčnosti nám připomínají, že každá lidská bytost má „božskou podstatu a určení“; že „posvátné obřady a smlouvy, které lze obdržet ve svatých chrámech, umožňují jedincům vrátit se do přítomnosti Boží a rodinám umožňují, aby byly sjednoceny na věčnost“;⁴ a že když společně porosteme v lásce a věčnosti, můžeme dát dětem kořeny i křídla.

V chrámových zrcadlech věčnosti jsem myslel na prvního Dragona Gongu, narozeného roku 837 PO KR. (pozdní dynastie Tang) v jižní Číně a na následující generace rodiny Gongu až k mému otci, 32. zaznamenané generaci naší rodiny. Můj bratr, má sestra a já jsme 33. generací naší rodiny; mí synové a jejich bratrance a sestřenice jsou 34. generací; náš vnuk je 35. zaznamenanou generací rodiny Gongů. V chrámových zrcadlech věčnosti jsem nezahlédl počátek ani konec generací.

Poté jsem si představil nejen sled generací, ale také sled rodinných vztahů. V jednom směru jsem sám sebe viděl jako syna, vnuka, pravnuka, až k prvnímu Dragonu Gongovi. Ve druhém směru jsem v zrcadlech viděl sám sebe jako otce, dědečka a pradědečka. Viděl jsem svou manželku Susan jako dceru, vnučku a pravnučku, a

ve druhém směru jako matku, babičku a prababičku.

Při pohledu do chrámových zrcadel věčnosti jsem začal rozumět tomu, že má manželka a já jsme zároveň dětmi svých rodičů i rodiči svých dětí, i vnoučaty svých prarodičů a prarodiči svých vnoučat. Důležité lekce smrtelnosti skrápějí naši duši, když se učíme

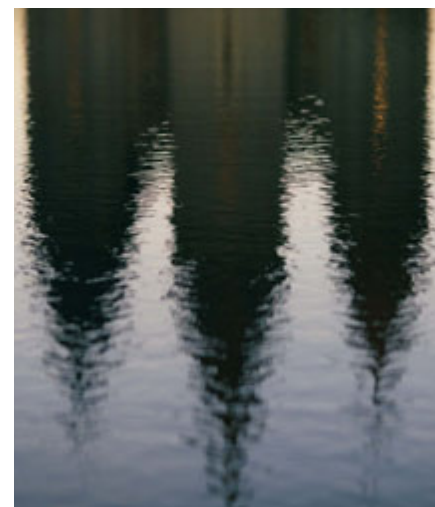

nás odloučiti od lásky Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.“¹⁷

Pokorně svědčím, že Bůh žije. On nám z očí setře všechny slzy¹⁸ – vyjma slz radosti, které prolijeme, když prohlédneme skrze chrámová zrcadla věčnosti a shledáme, že jsme doma, čistí a bez poskvrny, a že generace naší rodiny jsou zpečetěny v lásce kněžskou autoritou – a my zvoláme „Hosana, hosana, hosana.“ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Efezským 2:19.
2. „Tak rád se dívám na chrám,“ *Children's Songbook*, 95.
3. „Téma Mladých žen“, *Osobní pokrok Mladých žen: Budme Božími svědky* (brožura 2009), 3.
4. „Rodina – Prohlášení světu,“ *Liahona*, říjen 2004, 49.
5. Viz Mosiáš 15:2.
6. Viz Alma 5:11–12.
7. Nauka a smlouvy 88:6; viz také Nauka a smlouvy 122:5–8.
8. Izaiáš 53:5.
9. Matouš 10:39.
10. Viz Alma 34:14.
11. Viz Nauka a smlouvy 20:77, 79.
12. Mosiáš 18:9.
13. Nauka a smlouvy 121:44.
14. „How Great the Wisdom and the Love“, *Hymns*, č. 195.
15. Viz Nauka a smlouvy 45:26; 88:91.
16. Nauka a smlouvy 1:30.
17. Římanům 8:38–39.
18. Zjevení 21:4.

a když vyučujeme ve svých věčných úlohách, včetně dítěte a rodiče i rodiče a dítěte.

Písmo popisují Spasitele jako „Otce a Syna“.⁵ Spasitel, přebývá v těle, ale poddává tělo vůli Otcově, ví, jak pomáhat nám, svému lidu, v našich bolestech, strastech, pokušeních, nemocech, dokonce i ve smrti.⁶ Spasitel, který sestoupil pod všechny věci⁷, nese náš zármutek i náš žal. Byl raněn pro přestupky naše, potřen pro nepravosti naše, a ranami našeho Spasitele jsme my uzdraveni.⁸

Již od rady v nebi Spasitel usiloval jen o to, aby činil vůli svého Otce. Tento vzor daný Otcem a Synem může pomoci objasnit paradox slov „kdo by ztratil duši svou pro mne, nalezne ji“.⁹ Svět pěstuje osvícenou vypočítavost. Ale moc spasit sami sebe nemáme. On ji však má. Pouze nekonečné a věčné¹⁰ Usmíření Spasitele překračuje čas a prostor a pohlcuje smrt, zlobu, hořkost, nespravedlivost, osamělost a hluboký žal.

Občas se něco nevyvíjí dobře, i když se snažíme dělat to nejlepší. Nevinný a čistý Beránek, náš Spasitel, pláče s námi i pro nás. Když na Něj vždy pamatujeme,¹¹ může při nás stát

„za všech dob a ve všech věcech a na všech místech, kde [můžeme] býti“.¹² Jeho věrnost je „silnější než pouta smrti“.¹³ Spasitel nás přivádí k sobě, a tím nás také přivádí k našemu Otci v nebi. I když některé věci na zemi jsou nedokonalé, můžeme důvěřovat Nebeskému Otci, že dokončí „velký plán vykoupení, kde se spravedlnost, láska a milosrdenství setkávají v božském souladu!“¹⁴

Zázrakem obrazu, který vidíme v chrámových zrcadlech věčnosti, je, že se oni – totiž my – můžeme změnit. Když Jean a Walter Gongovi přijali novou a věčnou smlouvu, otevřeli tím cestu pro předky (například pro Dragona Gongu Prvního), aby mohli přijmout zpečetění, a pro potomstvo, aby se mohlo narodit ve smlouvě. Pamatujte prosím na toto: když pomáháme nějaké sestře nebo bratrovi, žehnáme tím generacím.

Svět je ve zmatku,¹⁵ ale v Jeho jediné pravé a žijící Církvi¹⁶ je víra a žádný strach. I já slavnostně svědčím slovy apoštola Pavla:

„Jist jsem zajisté, že ani smrt, ani život, ...

Ani vysokost, ani hlubokost, ani kterékoli jiné stvoření, nebude moci